

[Sneum.]

aldeles ikke frigøre sig for det Ansvar, som følger af Venstrebladenes Medlemskab i Arbejdsgiverforeningen. Jeg har vist Ret til at sige, at ikke en eneste af Venstres Rigsdagsmænd kan vælges uden Støtte af Venstrepressen. Den Dag, da Venstrepressen tager sin Støtte fra vedkommende, falder han.

Derfor er Talen om Venstres Uafhængighed af Arbejdsgiverforeningen ikke rigtig, og man bør derfor høre op med denne. Jeg kunde godt tænke mig, at en Del af Venstres Rigsdagsmænd aldeles ikke er klare over dette Forhold. Mange af Venstres Vælgere kender det selvfølgelig heller ikke. Jeg synes derfor, at baade det ærede Medlem Hr. Pinstrup og Statsministeren, naar de næste Gang paa Landboforeningsmøder skal til at tale og tordne imod Organisationsvæsenet, dog skulde tilføje: men Venstres Blade er Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, der har nogle af de mest jernhaarde Bestemmelser, nogen Organisation kan opvise. Det vilde efter min Opfattelse være en mere redelig Maade at agitere paa.

Jeg skal ikke komme ind paa Detailspørgsmaal med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, idet jeg er ganske enig med mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der paa en saa udmærket Maade har taget paa denne Sag. Forslaget har jo gentagne Gange været præsenteret for dette høje Ting uden at blive vedtaget, og jeg tror heller ikke, at det i denne Samling eller overhovedet nogen Sinde vil blive muligt at skaffe et Flertal i Rigsdagen for et Forslag af denne Karakter.

Man mener fra Venstres Side, at Forslagets Ophøjelse til Lov vil bringe Ro og Fred i Samfundet og Befolkningen. Dette er en ganske fejlagtig Bedømmelse, det vil netop skabe en Uro og Ufred, som Samfundet slet ikke er tjent med. Lovforslaget fremføres ganske vist af Venstre under Liberalismens Maske, men jeg tror, det vil bane Vejen for den tøjlesløse økonomiske Liberalisme, og derfor er det i Virkeligheden opløsende og anarkistisk i sin Tendens.

Jeg vil paa det bestemteste fraraade Lovforslagets Vedtagelse, idet jeg tror, at dansk Erhvervsliv vil være daarlig tjent med de Tilstande, som en saadan Lov vil føre Erhvervslivet og Samfundet ud i.

Fr. Andersen (Holbæk A.): Under Forhandlingerne her i Dag har der nogle Gange været gjort Bemærkninger om Roedyrkernes Organisation, og Regeringspartiet

og ogsaa den højtærede Minister har forsøgt at give det Udseende af, at denne Organisation havde en helt anden Karakter end de fæle Arbejderorganisationer, som man gerne igennem det foreliggende Lovforslag vil søge at ramme. Deri tager imidlertid den højtærede Minister og andre ganske fejl, og jeg vil paa den Foranledning gerne henlede Opmærksomheden paa Forhandlinger, der for nylig har fundet Sted, den 6. Oktober i Kalundborg og den 27. Oktober, vist, i Slagelse. Disse Møder har været indvarslet af Roedyrkerforeningen for Vestsjælland, hvis Formand er Venstremanden, Gaardejer Fr. Olsen, Birkemosegaard.

Om det Møde, der blev afholdt i Kalundborg, meddeler det stedlige Regeringsblad, at

„Maalet er at faa tømret Foreningen saa stærk, at det bliver den, Fabrikken maa forhandle med om Prisen, og saaledes at ingen Landmand tegner Roer paa egen Haand og til de Priser, Fabrikken sætter“. Bladet fortæller saa videre, at Mødet gav en „enstemmig Tilslutning til en saadan stærk Organisation“; og at det ikke var Formandens Mening alene, men den almindelige Mening paa Mødet, det faar jo Udtryk gennem den enstemmige Vedtagelse.

Men jeg vil ogsaa gerne overfor ærede Medlemmer af dette høje Ting henlede Opmærksomheden paa Udtalelser ved disse Lejligheder af andre kendte Venstremænd. Dirigenten ved Mødet i Kalundborg var Venstremanden, Sognefoged Rs. Petersen. Han siger:

„Kunde vi tømres sammen, saa vi kunde sige til Fabrikken: uden Enighed med Bestyrelsen ingen Roer, var meget naet“.

Formanden for Organisationen gør opmærksom paa, at de, der staar udenfor, er dels nogle større, som gerne selv vil forhandle med Fabrikken, dels nogle smaa, som begaar den Fejl, at de sparer de 50 Ø. i Kontingent, fordi det er Folk, som selv passer deres Roer,

„men“, siger Formanden, „det er en Fejl at slide i Stedet for at tage til Møde. Der er Penge i Roerne“.

Venstremanden, Proprietær N. Chr. Nielsen, „Sigrishøj“, siger:

„Det eneste, der er at gøre, er at faa bundet alle Medlemmerne, og ved Multer“.

Til denne Udtalelse siger Formanden:

„Det er ogsaa det, vi vill“

og saa fejrer han til:

„Det kan ikke kaldes Organisations-tyranni, at vi slutter os sammen, den